

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Children

کودکان

افسانه وحدت

۰۱ سپتمبر ۲۰۱۳

آموزش و پرورش جمهوری اسلامی ایران چه سیاستی را دنبال می کند؟

جمهوری اسلامی در یک کلام سیاست تخریب آموزش و پرورش را دنبال کرده است. تخریب کودکی، تخریب جسمی و روانی کودکان، تخریب مکان علمی و آموزشی و جایگزین کردن آن با خرافات و دروس مذهبی را در بیش از ۳ دهه دنبال کرده است. نتیجه این تخریبها کودک آزاری سیستماتیکی است که زندگی میلیونها کودک را به نابودی کشیده است.

آموزش و پرورش هر کشوری عامل بقاء، پیشرفت و تمدن باید باشد. میزان پیشرفت دانش و مهارتهای علمی و تکنیکی در جهان با سرعت زیادی رو به افزایش است. بر طبق تحقیقات یونسکو، از ۳۰ سال پیش هر پنج یا هفت سال، حجم انتشار کتابهای علمی به دو برابر افزایش یافته است. پیشرفت فرد و جامعه از راه دستیابی به دانائیهای موجود و اندوختن علم و دانش حاصل می شود و سازماندهی آن از وظایف هر دولتی است. عقب ماندن از این پیشرفت عظیم علمی و فرهنگی جهل و خرافه را گسترش می دهد و جامعه را حتی در دسترسی و حرکت در جهت آرمانهای والای انسانی باز می دارد.

جمهوری اسلامی با آموزش و پرورش چه کرد.

آموزش رایگان و همگانی و ایجاد شرایط برابر تحصیلی برای همه کودکان کشور جزء بنیادیترین حقوق انسانی است. این اصل هم در قانون اساسی ایران موجود است. "مطابق اصل ۳۰ قانون اساسی جمهوری اسلامی: دولت موظف است وسائل آموزش و پرورش رایگان را برای همه ملت تا پایان دوره متوسطه فراهم سازد و وسائل تحصیلات عالی را تا سرحد خودکفائی کشور به طور رایگان گسترش دهد". آموزش رایگان شامل کتابهای درسی، نوشت افزار، سرویس رفت و آمد، تغذیه، وسایل ورزشی و غیره است. مدرسه و کلا همه وسایل لازم برای تحصیل بایستی مجانی باشد و هزینه ای برای خانواده در بر نداشته باشد.

بنا به گزارش اداره ثبت احوال به اداره آموزش و پرورش پس از متولد شدن یک کودک او در مهد کودک و بعد در مدرسه، سپس در دبیرستان باید ثبت نام شود. نهاد آموزش و پرورش به دلیل رشد جمعیت کشور و به دلیل پیشرفت علم و تکنیک به طور دائم بایستی گسترش بیابد، مدرسه سازی کند، مدارس موجود را از هر نظر ارتقاء

دهد و مطابق با پیشرفت علم و تکنیک در جهان پیش برود. به خصوص در مورد ایران که جمعیت کشور در ۳۰ سال گذشته از دو برابر هم بیشتر شده است. ولی مورد نظر ما حکومتی است که حتی به قوانین اساسی نیم بند و ناقص خود هیچ اهمیتی نمی دهد و خیلی راحت از اجرای آن سر باز می زند.

بودجه نه، کسری بودجه!

بودجه‌ای که هر کشور به آموزش و پرورش اختصاص می دهد، شاخص پیشرفتگی و ثروت آن کشور به حساب می آید و بازتاب ارزشی است که یک کشور برای آموزش شهروندانش قائل است. در جمهوری اسلامی مدارس از همان سالهای اول با کسری بودجه میلیاردی مواجه بودند. کلاسهای درس دو شیفته و در بعضی استانها حتی سه شیفته شدند. اگر هم بودجه‌ای برای نوسازی می گذاشتند به جای ساختن آزمایشگاه، ورزشگاه و تعمیر مدارس تخریبی به ساختن نمازخانه در مدارس اختصاص می یافت و یا به تشویق شمردن صلوات و غیره اختصاص داده می شود. طوری که به تعداد مدارس تخریبی هر ساله اضافه شد. کلاسهای درس مدارس تخریبی در بعضی مدارس فرو ریختند. تعدادی در تابستان فرو ریختند و خوشبختانه به دلیل تعطیلی مدارس تلفاتی نداشت. ولی مثلاً در مبارکه اصفهان کلاس درس روی سر دانش آموزان فرو ریخت که ۴ کودک دانش آموز گشته شدند و دهها کودک مجروح شدند.

با اختصاص ندادن بودجه لازم به مدارس، گرفتن شهریه به اسامی مختلف از همان سالهای حیات حکومت اسلامی رایج شد و به همین دلیل مدارس خصوصی با شهریه های کمر شکن، مثل قارچ از زمین روئیدند. کلاس درس در مدارس دولتی تبدیل شد به اتاق مخروبه ای با تعدادی میز و نیمکت و یک تخته سیاه و معلمی بدون آموزشهای لازم و با حداقل دستمزد و دو شیفته. دقیقاً در همین نوع مدرسه است که دانش آموزان خانواده‌های کم درآمد و فقیر می تواند فرزندان‌شان را ثبت نام کنند. حوادث آتش سوزی و سوختن دانش آموزان به دلیل داشتن عقب مانده ترین امکان گرمایشی که به عصر گذشته تعلق دارند، هم بارها در کلاسهای درس در مناطق مختلف کشور اتفاق افتاده و مادران و پدرانی را که جگر گوشه خود را با مشکلات فراوان به مدرسه می فرستند، داغدار کرده است.

دولت جرأت ندارد به صراحت اعلام کند که قرار نیست بودجه‌ای به آموزش و پرورش تعلق بگیرد و مردم مجبوراند شهریه بپردازند، بلکه به تدریج برای جلوگیری از اعتراضات مردم، به مدرسه‌ها نامهای دیگری می دهند. هر ساله هزاران مدرسه دولتی را یا هیأت امنائی اعلام کرده اند یا تیزهوشان و از این قبیل تا هر چقدر می خواهند شهریه بگیرند. خود سران جمهوری اسلامی و "آقا زادگان" این مدارس را مدیریت می‌کنند و پولهای کلانی به جیب می زنند. از طرفی دولت اعلام می کند اخذ شهریه از والدین غیر قانونی است، و از طرف دیگر مصاحبه با بعضی از کادرهای مدارس از جمله مدیران آنان در نقاط مختلف کشور دستشان را رو می کند، جواب داده اند که بودجه‌ای به آنها داده نشده است و آنها مجبوراند این بودجه را از والدین طلب کنند.

سیاست در اختیار گذاشتن بودجه اندکی که در اختیار آموزش و پرورش قرار گرفته به اهداف ایدئولوژیک جمهوری اسلامی، در جهت تخریب محیط علمی مدارس، آموزش و پرورش را به وضع بحران زده کنونی سوق داد. در طول شش سال، سه وزیر آموزش و پرورش تحت فشارهای سیاسی و اعتراضات مردم مجبور به برکناری شده اند.

نشریه کودکان مقدمند، شماره ۱۰۷